

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 37

BROOKLYN, N. Y., 10 6. Rugsejo (September) 1903 M

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas III

Karvojas laiszkai.

Penkiasdešimt asuntas laiszkas.

Nieko naujo pasaulėje.

Rodosi žmonės nubėga toli-toli nuo senų nuomonių ir persitikrinimų, rodosi atsiranda naujas teorijas, išsaiskinančias visas paslaptis ant svieto, bet žiūrėk, už kelių arba kelių desimčių metų vėlnias griebia naujas teorijas, o seni prietaisai ir supolejusios nuomonės ima viršų iš naujo.

Pavydin, kas neatsimena vieszpatavimo materializmo ir evoliucijos, kas neatsimena tvirtinimų, buk protaujantieji sutvėrimai (žmonės) randasi netiktai ant žemės, bet ir ant kitų planetų, kas negirdėjo išjuokimų Apreiskimo ir Atpirkimo? Mulčiai tiktai gali kalbėti, kad Dievas davė žmonėms apreiskimą apie virszpigitus dalykus, bepročiai tiktai gali tvirtinti, buk antra ypatą Teisybės atpirkio žmones iš amžinos prapulties! — girdėjosi žodžiai — žmonės gyvena ant daugelio planetų ir Kristus butų turėjęs duotis nusikryžiuoti gal szimtus, gal tuščiančius, ga milijonus sykių.... Nonsensas viskas, kurio nė klausyti neapsimoka.

Bet szimet atsitiko keletas dalykų, kurie szturpuliais perėmė stacziatikius, materialistus ir patentuotus mokslininkus.

Pirmuciausiai tapo atidengti negirdėti lygziol elementai: radium ir polonium, kurie suardė visas pripazintas lygziol atomistiskas teorijas. Paskui Alfred Russell Wallace — tas pats, ką su Darwinu sykiu iszrado evoliuciją, — drįso apskelbti svietui labai akvą, — patentuotioms mokslininkams labai ne-

meilų atidengimą. Sztai iszdrijo jis apgarsinti, kad žmogus gali gyventi tiktai ant žemės, ne ant vienos kitos kokios plianėtos. Jo iszvedimai, trumpai suimant, yra szitokie: pasaulė nėra nepabaigiama savo ribose, bet yra apribota, turi pavaldą milžinisko kamuolio, kuriame yra iszmėtytos žvaigždės, saulės, plianėtos ir tt. Tame ka muolyje vidurinę vietą užima musiszke saule, ir ji tai yra centras visos pasaulės, o isz visų planetų, kurios sukasi aplink saulę, protaujantieji sutvėrimai gali gyventi tiktai ant žemės. Tokiu budu iszeina, kad lyg visa pasaulė butų suverta dėl žemės, geriau sakant, dėl žmonių, kurie ant jos gyvena, — Itais žodžiais, tas veteranas mokslo apskelbė tą, ką szventas rasztas apreiskė ir ką katalikiszka bažnyčia nuo senų-senovės mokino. Pirmąjį savo straipsnį Wallace užbaigia žodžiais, kad tokiu budu labai graziiai iszsaisziskina paslaptis žmonių nupuolimo ir paskesnio jų Atpirkimo.

Priesz tokią „retrogradiszką“ teoriją paszoko astronomai, profesjonalistai ir diletantai, profesoriai universitetų ir kiti vienpusiszka mokyti vyrai, kuriems rodosi, kad viskas, kas nesprieszina bažnyczios mokslui, yra „nemoksliszka“. Bet draugas Darwinio ir Thompsono nenusileido ir neužilgo ketina iszleisti knyga, kurioje savo tvirtinimus pamatuos ir duos priderantį atsakymą savo prieszininkams.

Jeigu bucziau melancholiszko budu, atkartocziau seną priezdō: Praėjo grazios dienos Aranjuozo, t. y., praėjo laimai garbinimo Buechner'io, Hoeckel'io

ir kitų titynų subankrutijusio materializmo. Czia nam prisimena žodžiai „tėvo“ Renano:

„Ateis laikas, kad žmonių pajegos susirinks į rankas mažo skaitliaus ypatų, liks savastim mažos draugijos, kuri užvaldys slėpinius buities musų plianėtos ir suteriozūos visatą. Toje valandoje, kad keletas privilegijuotų proto (quelques privilegije's de la raison) pažis budus sunaikinimo plianėtos, prasidės jų vieszpatavimas. Tie privilegijuoti vieszpataus su pagelba absoliutiszko teroro, nes nuo jų malonės arba nemalonės prigulės likimas žmonijos. Galima net pasakyti, kad mokslininkai taps dievais.“

Na, ar greitai ateis ta valanda, kad mokyti vyrai taps dievais, nežinau; tikiu, kad tokio laiko nebus niekadoms, negut žmonija nupultų iki laipsniui indijonų, hotentotų ir kitų laukinių tautų, kurioms padidinamas stiklas iszrodo stebuklu.

„Žmogiszka iszmintis yra visados tiktai žmogiszka, — raszo garsus kadaisiai autorius Frolentiszczų Vakarų. J. Klaczko, — „supa mus nekokį laiką patraukiančiais, bet tuzcziais sapnais, o paskui atsitraukia ir palieka mus ant skausmų visų nerimaszių, visų kankynių netikrumo.“

Delko nerimastis, delko netikrumas? — Delto, kad žmogaus prgimtis reikalauja tikrybės, ne teorijų, tvirto pamato, ne spėjimų. Paklausykime tame reikale kito iszmintingo ir svame laike garsaus rasztininko, Emilijaus Souvestre'o:

(Toliau ant 580 puslapio.)

Vagys, Vagys!

(Piešėnys iš dabartinį laikų).

Paralė grovas *Leļņevs*, vertė *Selmas*.

(Pabalga.)

Pirm visko pats kunigas Feliksas Markaukas iš tiesaus, dailaus vyro persimainė į senį. Jo baltas pilnas veidas pasidarė palšas, perimamčios rudos akys nustojo blizgėjimo ir užgeso, tiesi figura susikuprino ir sukrypo, o gilios raukšlės skersai ir išilgai išvagojo jo kaklą ir skruostus, pridavė tam visui išreiškiamą visišką neįteigumo ir uždėjo ant jo ženklą gailėsčio ir jo parapijonai, kurių daugelis pėrgyveno ir atminė visas baisybes lenkmečioir Muraviovo valdymą Lietuvoje. Net tie iš jų, ką buvo tuomet dar vaikai, persikeitė jau į žmones mažiau ar daugiau pagyvenusius. Nusikėrė stogas senos šventinčios, nes jo niekas nebaltino, apsisiblausė šventi aniuolai ir arkanuolai jos prišakyje, nes jų niekas neatnaujino, o istoriškas žv. Mykolas, kadaisiai pagimėds tiek nesutikimų ir kraujo praliejimo, išstatytas stačiai prieš saulę, apsisiblausė lyg dar daugiau negu kiti paveikslai. Nors bažnyčios vidus buvo pasinėręs slaptinagė patamsyje, vienok matyti buvo, kaip viškas eina į palaikimą ir ištuštėjimą. Nekalbant jau apie tai, kad aleivienam pataisymui ir aleivienam atnaujinimui būtina reikejo ypatingo daleidimo general-gubernatoriaus arba gubernatoriaus, parapija buvo teip neturtinga, kad negalėjo daryti jokių pataisymų nė atnaujinimų.

Dvidešimt metų praėjo nuo laiko uždarymo klioštoriaus seserų-karmelitikų, ir vieną gražią dieną Ruggiūčio mtenyje kun. Feliksas Markaukas liepė krikščionijai Jonui Žebriui pakviesti keletą uoliausių parapijonų ir išvalyti visą bažnyčią: išmazgoti grindis, nušluostyti rėmus ir suolus, nušveisti zerkolus ir liktorius ir t. t. Kad pasikiau pasibaigus tam darbui įėjo įsiai į savo bažnyčią, išsigando ano zerkolo palai-kumo ir ištuštėjimo, kurs gulejo ant visko: iš jo rudų akių, nustojusį jau žibėjimo, išbiro ašaros. Ir jis vienoje valandoje pasiryžo visus pinigus kuriuos buvo sutupęs laike savo kunigystės, visus tuos skatikus, kuriuos išmėšinęs ant popierėlių sava ranka užsivienijo šekščiniame krepšelyje, kurį nėnejo visados ant krutinės, pašvęstiatnaujinimui bažnyčios žv. Mykolo. Kada už dešimt metų jo kunigystės, įsiai, Feliksas Markaukas, sušauks parapijonus ant iškilmingo susirinkimo, akyse džiakono apgarsis savo paukavima, įteiks pinigų džiakonui ir pasiprašys paleisti jį ant atsilio į kokį nors klioštorių. Įsiai pats prižiūrės atnaujinimą senos bažnyčios, vis kuria teip susigiminiavo, ir kaip pamatys ją tokia, kokia at-rado, kad pirm keturesdešimt metų pirmą syk į ją įžengė — užduotis gyvenimo bus atsieka: galės numirti ramiai, zinodamas, kad padarė nors kiek gero savo žemiškame gyvenime. Teip mąstė ir teip svajojo kun. Feliksas Markaukas po trisdėšimt metų savo klebonavimo prie bažnyčios seserų-karmelitikų.

Praėjo dar penkeri metai. Dar labiau susikuprino ir nusilpo kun. Feliksas Markaukas, dar labiau paseno nedaugelis jo parapijonų, dar didesnis apleidimo bei susipalaikini-mu putė nuo altoriaus, vargonų, abrozų ir suolų bažnyčios žv. Mykolo. Vis nauji ir nauji namai dygo aplinkui ir arti bažnyčios ir vis labyn ir labyn mainėsi visa aplinkinė. Bet senas kunigas nenustojo dvasios drąsumo: dar kokie penkeri metai ir jis įvykdė savo numylėtą sapną, apsaugos sau ramią ir bemaistingą kelionę į amžiną gyvenimą. Senas kunigas turėjo mažą gyvenimą, susidedantį iš dviejų kambarių ir kuknios tuose pačiuose užpakaliniuose namuose, kurie paskui buvo apversti į pavargėlių namus. Jo gyvenimas dūrėsi su bažnyčia, į kurią jis eidavo per mažas, vos tik žiūromas du-

reles, išmuštas apatiname prieangyje to gyvenimo.

Mažą, grynai atsiskyrėlių gspadorystę vedė kunigo to-lima giminė, Uršulė Benkaukiutė, šešias dar metais senesnė už patį kleboną. Vargamista, Petras Burba, nė kiek jaunesnis už savo kunigą, gyveno tuose pačiuose pavargėlių namuose, tik kitame gale, su savo sesere, jau seniai našle. Pavargėliai, gyvenantieji tuose namuose, laikė didžiausioje godoneje seną kunigą, kuriam prisiejo baigti savo gyvastį drauge su jais vienuose namuose. Buvo tarp jų daug katalikų, kurie rodėsi uoliausiais ir karščiausiais jo parapijonais. Varguoliai, ką eina ant nakvynės į antrus namus, seniau prigulėjusius klioštoriui, esti įleidžiami ir išleidžiami per žemas, plačias duris, regimai pramuštas paskutiniuose laikuose. Nors yra tik laikiniais gyventojais tų namų ir dar naktiniais, vienok daugelis ateina į juos kas vakaras. Tie tai varguoliai pamazi priprato prie to senos bažnyčios, greta kurios rasdavo sau prieglaudą ilgose šaltose ir vėtringose žiemose naktyse. Tokiu būdu žv. Mykolo parapija tapo parapija benamių ir našlaičių, parapija pažemintų ir nuskrastujų, parapija vargstančių ir apsunktų. Kunigas jausdavo ir suprasedavo tai, ir tas dalykas buvo jam paguoda jo paties nelemtame likime.

Rugšėjis baigiasi. Stovėjo tos stebuklingos dienos ankstyvo rudens, kad nyksta jau neiškenčiamos vasaros kaitros, bet saulė vis dar šviečia skaisčiai, o žydrus oras, pilnas slaptinago vėsumo, gaivina žmogaus kuną. Vieną kartą išryto, apie dešimtą valandą, į duris gyvenimo kun. Markauko subeldė tvirta vyršiška ranka. Atidaręs duris senelis su nusi-stebėjimu pamatė prieš save didelį storą policijos asesorį. Tas pasirodymas policijos valdininko gyvenime klebono buvo teip netikėtas ir nepaprastas, kad senas kunigas sustojo ant slenkščio kaip įstulbęs, negalėdamas išartī nė vieno žodžio.

Asesorius tuojuos patėmijo ir suprato padėjimą seno kunigo.

— O, nesibijok, tarė, — nusijuokė valdininkas — nesibijok, dėl Dievo: neteip baisus vėlnias, kaip jį piešia. Męs bijomės, kad tie seni namai nesugriūtų. Aš juos apžiūrėjau, ypatingai visas duris, ir dabar tik ant vienos valandos tamistai perėjakidju; buk tamista teip geras parodyt man šitą šoninį įėjimą į bažnyčią — kurios tė durys ir ar tilgai laikys.

Senis pašaukė Uršulę ir liepė jai atnešti raktus nuo bažnyčios. Kad ji išpyldė jo paliepimą, senis nuvedė policijos viršininką į užpakalį apatinio prieangio ir įkišo raktą į mažas medines dureles, teip įdubusias, kad vos tik pusė jų kišėjo iš po supuvusių grindų. Raktas keistai sukviokė ir iš vidaus bažnyčios pastelėjo šaltas drėgnis. Policijos viršininkas nusileido žemyn ilgais, užsuktai trepais, stebėdamas, kaip senis įstengė kasdien atlikinėti tokią pat kelionę. Apmetęs akim visą bažnyčios vidų, jis tuojuos išėjo. Visą dieną senas kunigas lauzė galvą, ko pas jį buvo atėjęs asesorius. Kadangi nuo uždarymo klioštoriaus, t. y. per bertainį šimtmečio, nė vienas policijos viršininkas nesrodydavo bažnyčioje, senis pradėjo nerimti, naujasdamas kazinką negerą.

Atsitiko tas antrytojuos po šventės žv. Mykolo, bažnyčios patirono.

Diena buvo giedra ir šilta, bet ant nakties pakijo mažas šaltis. Senas kunigas jautėsi nuvargusiu, nes per šventę laikė iškilmingas mišias, o vakare ilgus mišparus. Apie devintą valandą rengėsi citi gulti, kad tuotpar netikėtai atbe-gio ant viršaus senė Uršulė: persigandusi ir nubalusi, kaip negyvelė. Norėjo kazinką pasakyti senam kunigui, bet jos kru-tinėje susispaudė kvapas, pradėjo kosėti ir tikėtai įstengė mostelėti ranka. Pirmnė išsigandęs kunigas galėjo paklausti, kas atsitiko, jau duryse pasirodė asesorius, tas pats, ką pirm kelių dienų apžiūrinėjo bažnyčia, o iš jo užpakalio išlindo kiti du policijantai. Kunigas dar labiau išsigando, o policijos

viršininkas, uždaręs paskui save duris, pradėjo iškilmingu balsu:

— Kunige! Bažnyčia šv. Mykolo iš paliepimo augštesnės valdžios turi būti uždaryta. Man prisakyta be jokio trukdymo atlikti tą paliepimą. Tamista turi tuojau, nieko nelaukdamas išnešti iš jo Švenčiausiąjį Bernardinų bažnyčią, kuri delto yra dabar adara. Paspriešinimas iš tamistos pusės bus be naudos ir tik apsunks tamistos likimą. Nė aš nė tamsta neišeisiva iš šito kambario, kol tamista neišpildys mano reikalavimo.

Senis pasvirio ir drebančiomis rankomis pasigriebė už a-dverijos. Užgesę jo rudos akys sublugo ant valandos keistu blizgėjimu. Bet tuojau vėl užgeso, kaip pas numirėlį. Asesorius prišoko prie durių ir, paėmęs kunigą už pažastų, pasodino jį ant kreslės, stovinčios prie stalo. Keles valandas senis gulėjo senoje kresėje: nubalęs, kaip drobė, nesijudindamas, nedusuodamas, kaip vos tik sustingęs negyvėlis. Uršule parklupo ant grindų ir, įspaudusi rankas į delnus, vradėjo balsiai raudoti. Asesorius išbėgo į priangį ir pašaukęs abudu policijantu, pasakė jiems tyliai:

— Išneškite ją į miegamąją ir tu, Krausecki, pridatok ją gerai.

Policijantai atsargiai pakėlė senę ir nunešė ją į kitą kambarį, uždarė paskui save duris, taip kad graudus raudojimai tik dusliai girdėjosi prieangyje, o tylu ant kiemo ir ant ulyčios, kur vis dar buvo judėjimas.

Neužilgo vienas policijantas sugrįžo į valgomąją, sunkiai uždarydamas paskui save duris. Senis atvėrė akis — užgesusias, begyves, bespalves ir sunkiai atsiduso. Asesorius mirgtelejo policijantui ir pirštu parodė galvą ir pečius seno kunigo, o paskui, sugniaužęs dešinį delną į kumštį ir paskui prispaudęs nykštį prie smalyzio, taip pasuko, kad pagaliau mažas vaikas galėjo suprasti: „raktą!“

Raudojimai Uršulėsėjo tylyn ir tylyn. Policijantas sugrįžo iš miegamosios su ploščium ir skrybėle seno kunibo kairėje rankoje ir raktu dešinėje ir, eidamas pasistiečęs per valgomąją, sustojo ties priekškambario durimis.

— Tikėk man, kunige — tyliu balsu žnekeėjo asesorius, — man labai sunku pildyti tą priderystę, ypatingai link tokio pagyvenusio ir godotino senelio, kaip tamista. Bet ką daryti? Tai pareigos tarnybos ir aš negaliu kitaip daryti. Geriau tamista neatidėliok to, ko nė aš, nė tamista atmainyti, nė atidėti negalime! Apsirengk tamista ir padarysime ką reikia tuojau.

Visą laiką asesorius buvo ant kojų: regimai ir jis jautėsi susijaudintu. Senis nepraleido pro ausis nė vieno žodiuko ir savo begyvomis, stiklinėmis akimis besanmoniniai žiūrėjo į erdvę.

— Nagi, kunige! — tyliai ir podraug lieptinai traukė policijos viršininkas, pasilenkdamas ant senio iš užpakalio, — kelkis, eisime greičiau išpildyti mūsų neišvengtina priderystę.

— Senis norėjo pasikelti, bet negalėjo. Asesorius pagriebė jį už pažastų ir nuvedė prie durių. Čia policijantas užmetė ant jo ploščių ir skrybėles, paėmė už pažastų, o asesorius nuėjo pirmyn. Atsiradęs tamsumoje, jie tyliai, graibydami perėjo prie priangį, nusileido trepais ir apatiniai e prieangyje atsirado prieš mažas dureles, kurios vedė į bažnyčią. Asesorius įkišo raktą į jutrinį ir atsargiai jį pasuko. Duryš sugirgždėjo, ir asesorius pirmutinis pradėjo lipti žemyn siaurais trepeliais į bažnyčią, laikydamas drauge su policijantu už pažastų ir perpusiau seną kunigą. Zakristijoj jie sustojo ir laukė keletą minutų, lyg bijodami, kad kas jų neišgirstų. Tada asesorius išėmė iš kišenius mažą liktarne

ir uždegė ją, pridengdamas skvernu, taip kad silpna šviesaėjo ant altoriaus ir cimborijos.

Dideli, keisti šešėliai pradėjo mirgseti ir sukintėti po bažnyčią. Su baime žiūrėjo asesorius ir policijantas, o paskui juos ir pats kunigas, kurs išrodė toje valandoje ant judinančiosiumirėlio... Drebančios rankos šešedešimtino eonio paėmė cimboriją ir pastatė ją ant altoriaus, paskui kunigas perkluvo prieš altorių ir pradėjo šnapšdėti kaszin kokias maldas... Vos-vos girdimas žnabždėjimas senų lupų, mažiausias šlamėjimas senio diafanų, mažiausias jučėjimas — viskas tas daug garsesniais atbalsiais sklėdėsi į visą tēžnyčią, atsimuša visuose jos kampuose ir užnarvuose... Pēgalo traukiasi tos keistos ir nuclēdzies valandės... Bet štai senis atsikėlė ir su Švenčiausiu, iškeltų augštai, smarkiai eira prie durių; asesorius ir policijantas sēka jį, kiek gali cērgēmas šviesa liktarneš. Ties durimis jie sustojo ant valandės: didelē geležinė spyna turi pagimdyti griautinį toje tyloje, į kurią vos-nė-vos atsimuša miesto užimas... Policijantas pagriebė už spynos, ir duryš atsidarė su apkurttiančiu trenksmu, skubindamiesi ējo jie stačiai per ulyčią į Bernardinų bažnyčią, o tuotarpu prie atidarytų durių pasirodė kaszinkokie žmonės, iš ulytelių ir nuo placiaus judinosi kiti: regimai netiketa šviesa bažnyčioje ir trenksmas spynos pritraukė praeivius.

— A, bažnyčią uždaro naktyj, kaip vagys!... Vagys, vagys! — suriko kaszinkoks balsas ulytelėje.

— Vagys, vagys! — pradėjo šaukti dešimtyš balsų ant placiaus ir ulytelės.

— Vagys, vagys! — perbėgo garsas per kalnus, į užvileiką.

Kojos senio sukluo, ir jis vos neparpuolė su Švenčiausiu viduryje ulyčios. Asesorius su policijantu atsargiai jį prilaidymai atvedė į Bernardinų bažnyčią. Duryš jos buvo truputį pravertos, o viduje silpnai švietė dvi vaškinis žvakės. Čia juos sutiko kitas kunigas ir kitas policijos viršininkas.

— Imk Švenčiausį, imk Švenčiausį kuogreičiausiai! — neramiai sušnabždėjo asesorius kitam kunigui, — senis apsigro!

Vostik Švenčiausis likosi paimtu nuo jo, senas Markauckas be jausmo pargriuvo ant žemės prie pačių durių Bernardinų bažnyčios.....

Du mėnesiu pergulėjo šešedešimtmetis kun. Feliksas Markauckas špitoleje karštingėje, Gydytojai sakė, kad jis mirs, bet, priešingai, senis išliko gyvas, nors įpuolė į kaszinkokj sustingimą, Visomis adnomis ir dienomis sēdi įsai ant vienos vietos, žiurdamas į vieną daiktą, ir kartais išsigandusiomis akimis dairydamsis, šaukia: „Vagys, vagys!“ O bažnyčioje šv. Mykolo, dabar užkaltoje, radosi keisti dalykai. Jos gilumoje radosi grabas Levo Sapichos su didele misingine stovyla karzygio. Kad pugas, pustyjimai ir audros nešiojasi po žemę ir staugia viduje ištuštintos bažnyčios, misinginė stovyla garsaus kanclieriaus Didziosios Lietuvos Kunigaikštystės ir garsiausias istorikos Lietuvos veikėjo smarkiai krato savo šarvais, ir lyg nežmogišku balsu, susiliejęniu su riksmu audros ir vaitojimais pugas, šaukia „Vagys, vagys!“..... (Galas.)

MISLIS.

— Kuomi gali merginą nuo varlės atskyrti?

Atsakymas: — Nieku; nes viena ir antra garnio bijosi.

NAMINE REGYKLA.

M o t e r ē: Dabar taip vėlai nakties laike grįžti namo pas moterį, prie moteriškės labai dailiai išaugintos!.....

V y r a s: Ne pliaukšk šir...šir...de.le, idant būfum gražiai išauklėta moteriške, tai... tai naktimis su girtais nekaltėtum.

(Tąsa nuo 1-mo puslapio.)

„Delko viskas darosi netikru draugijai ir pavienėms ypatoms? Žmogaus protas veltu kartis iš karto uždega lyg kokią naują žibintuvą parakščiausiai kelio, bet naktis darosi kaskart tamsesnė! Ar neyra tai delto, kad kaskart labiau duoda atsitolinti saulei dusių. Dieviui?“

Pirmutinė priežastis visų daiktų, ji tikta viena nesimaino, viskas kitas mainosi, kraiposi, svyruoja. Klysta labai tie, ką teip vadinamą „paskutinį žodį mokslo“ laiko už nepajudinamą tiesą. Gyvenime vieno žmogaus tų „paskutinių žodžių“ yra daugiau, ne kaip metų, kuriuos pragyveno, o „žodžių“ tankių-tankiausiai yra kits kitam priešingi.

Teip, man rodo, bus visados. Bet nereikia mislyti, kad viskas, ką žmogaus protas iszrado, yra klaidinga. Ne, civilizacija eina ne į užpakalį, bet pakiui, ir nors mokslas visados turės savo klaidas, vienok tos klaidos eis mažyn ir mažyn, tiktai reikia neduoti atsitolinti nuo savęs saulei dusių. Dieviui. Kas nenori duoti pamatyti savo dusziai tos saulės, prie to galima pritaityti žodžius Szekspyro:

„Kruvinas mokslas, kurį duodam, puola Ant pacijų mūsų galvos. Tėisybe Gražina paduotą mūsų nuodų taurę Prie mūsų pacijų lupų.“

Laimingas, kurs neprarijo nuodų, sutaisyty kitiems....

Karvojus.

Saulės aptemimas Kynuose.

Iszeinantis Shanghaij laikrasztis „Ostasiatisher Lloyd“ paduoda žodis į žodį Shanghaijaus gubernatoriaus apgarsinimą, kurį priesz saulės užtemimą, 29 d. Kovo szio meto, savo gubernijoj buvo iszlėdęs. Jis raszė teip: „Nužemintai visiems pranesu, juog pirmoj dienoj treczio mėnesio, dvideszimt devintuose metuose ciecoriaus Kvangsi, yra atjaučiama, juog didis szuo draskys saulę, pertat pagal paproczius mūsų krausle, saulei turi but suteikiama pagalba ir apsaugojimas. Tegul koznas nuo to neatsisako ir pagal prisakymą viską iszpyldo!“

Reik dadeiti, juog „pagalba ir apsaugojimu“ nuo „didelio szunes“ yra kyniečių baisūs klikimai su muszmais į bubnus ir gongas.

Žinios isz pasvieccio.

Balkanu pussalis.

Nelaimingoji Macedonija szindien tiek turi darbo su turku, kad baugu jau ir raszyti. Europa tik isz paszalie į tą nelaimingąjį krasztį žiuri ir, tarsi, tik szypsosi, o turkai savo keliu visus, kaip didelius teip ir mažus, be jokio pasigailėjimo piaina, skerdžia, o kaimus tik į pelenus paverczia.

Žinoma ir macedoniečiai su bulgarais nesnaudžia, bet vis-gi ką turi priezszai tokį barbarų skaitlių padaryti, kurie į nieką nepaiso ir ant žmogaus gyvasties jokios mielaszirdystės neturi.

Salonika. Prie kaimo Slivono macedoniečiai su turkais susidurė. Macedoniečių eilėse buvo per 3000 vyrų, o turkų net 6000. Macedoniečiai tapo sumuszti, isz kurių per 1,000 pražuvo.

Monastyriaus apskrityj vieszpataują grynas anarchizmas, visi mirties ant kožno žingsnio tik laukia.

5 d. Rugsėjo isz Berlyno raszoma, juog macedoniečiai ant Juodųjų marių sudraskė vokiszką laivą „Pyrgos“, kuris tuojaus su 23 žmonėmis nuskeno.

Sultonas, pagal paskutinius žinias, su graikais nori susigadyti, siulydamas jiems 92,000 frankų už sunaikinimą jų cerkvės m. Kruszevo.

Amerikos kariszku laivu „Brooklyn“ ir „San Francisco“ jau pribuvo prie miesto Beruit, Sirijoj, ir trumpam laikke kareiviai nuo laivų iszeis ant kranto, idant savo konsuliatą apginti.

Labai prasti Europoj szindien dalykai, laukiama tik vienų sumiszimų, kraujo praliejimų, ir daugiau nieko. Kaip Turkija da ilgai su savo barbarizmais gyvuos, sunku nuspėti, tacziau artinantis ruduo atnesz ir kitokias žinias.

Serbija.

Serbijos kariumenėj nieko gero negirdėti. Oficierai pasidalino į dvi dali ir dabar viena prieszai kitą kovoja. Mat vienoj priguli visi tie žmogūdziai, kurie nužudė karalių Aleksandrą, o antroj visi tie, kurie sanrasze nedalyvavo. Szindien tarp jų sutikimo jau jokio nėra ir beveik kasdieną jie tarpe savęs piiaunasi. Karalius Petras I norints tuomtarpu į tuos nesutikimus mažai paisto, bet karaliszkam dvare apsirėszkia baimė, kurios jau kiekvienas serbietis bjosi.

Žmogūdzystės atsiszauks tų už kelių

szimty metų, norints Serbijos ir nebus, tacziaus tasai kampelis, nekaltu krauju aplietas, kožnam tų gyvenančiu szirdj grauz.

Anglija.

Lordas Roberts urediszikai iszpazino apie anglų pietinę Aprikoj, kovoj su boerais, nepasisekimą. Priežastys nepasisekimui buvo: bloga sztabo administracija, prieszų per asztrus užsipuldinėjimas, geografiszkas su szalimi neapsipazinimas, stoka pėksztininkų su arkliais ir artilerijos. Lordas Kitcheneris nepasisekimą numeta ant vyresniųjų oficerių, kurie savo užduotės negalėjo suprasti, ir ant rezervų, kurie per mažai kariszkuose dalykuose buvo mokinti. Prie visko lordas Wolseley sako, juog kariumenės vadas buvo ne kuom kitu, kaip penktu ratu prie vežimo, kadangi tikruojų vadu buvo karės sekretorius.

Ant ateities mažam anglai ir pasimokš, kadangi su karėmis jie iki tam laikui buvo neapsipazinę ir atklakiai viską visur dirbo.

Anglijoj parlamentan likosi paduotas užmanymas, idant užplaukimą at eivių sziek-tiek sulaukyti, kadangi dabar it vanduo isz Europos plaukia ir savi vijairias ligas ausiveža. Paskutiniame laike labiausiai žydeliai pradėjo kraustytis. Isz Anglijos bus isztremiti, sako, ir tie, kurie labiaus kuom nors yra prisikalte.

Bielgrade suaresztavo vieną jeneraliszko sztabo oficerą, kuris žadejęs Serbijos kariumeniszkas slapybes artimesnei vieszpataystei iszduoti.

Isz Peterburgu raszoma. juog karės ministeris Kuropatkin isz Port Arturo Peterburgan pargrįžo. Jis carui papasakojo, juog Japonijoj, teisybe, gyvuoja gana diktoka prieszai Maskoliją partija, idant pradėti karę, tacziaus patsai Mikado nori su Maskolija visada san-taikoj gyventi. Kuropatkin tokiu budu viską carui labai gražiai perstato ir galop prideda, juog karė nereikalinga ir jos niekadcs nebus.

Isz Moskvos pranesza, juog caras su cariene tomis dienomis iszveziauo į m. Sanovą, kame buvusis seniaus pustelninkas Mosinbus apszauktas pravoslaviszku szventuoju. Sako apturėszęs szvento Serafino vardą. Tose iszkil-

mėšė privalės dalivauti norints per 6,000 pravoslavų archierejų ir popų, o apat jų tiek-pat jų moterų. Svečių, girdi, bus per 20,000 ypatų.

Neapoliaus gyventojams 26 d. Rugsėjo baidi regykla buvo pasirodžius. Tukstantis pėdų žemiau senojo kraterio atsivėrė antrasis, išz kurio lava teip pradėjo lieti, juog buvo manoma, kad observatorija paliks visiskai užlieta. Viskas tuomtarpu laimingai praslinko, taczias vulkanas neperstoja veržtis ir požeminis griausmas visada girdetis. Išz kraterio įkaitę akmenai ant 700 pėdų augstyn lėkė. Apie linkėms sodyboms tuomtarpu pavojaus da nematyti.

— Ant Forum Romanum, Ryme, tapo kasant Domiciaus paminklas at-rastas. Domicius buvo ciocoriumi Rymo, tuojaus po Kr. užgimimui. Jis krikščionis dikcziai persekiojo, per ką jį ituzė rymiečiai nužudė.

— Greicziausia iki sziam laikui kelionė apie žemę atliko James W. Sayre, išzsiųstas per Londono laikraszczių „Times“ kompaniją. Dėl apvaziavimo žemės jis praleido 54 dienas, 8 val. ir 55 min.

Išz Amerikos.

Amerikos kalėjimai.

Ardmorės, I. T., apie linkėse atsiranda tris kalėjimai, kurie yra įstabesniais, negut Sibyriaus kalėjimai. Kalininkai tē yra užlaikomi it gyvuoliai užvaruose, kame atsiranda net privysusių nuo neszarumo ir kirmėlių.

Federaliszkas kalėjimas atsiranda viduj miesto, apsiaubtas storu ir augstzu muru. Tarpe murų stovi didelis medinis namas, viduj į dvi dali perdalytas — dėl baltųjų ir nigerių. Name atsiranda per 100—200 kalininkų, nu-baustų už įvairius prasikaltimus.

Kalininkai valgydinomi ir redomi pagal kontraktų. Valdžia didelius turts jiems tē ant valgio paskiria, tuomtarpu kalininkas badu turi mirti. Valgi gauna du sykiu ant dienos: ryte ir vakare, ir jie gauna tiek valgio, kad viens antramjam išz rankų plėszia. Kova tarpe kalininkų už duogą kitus kartus gana daug pavojaus ir bledis atgaben. Nigeriai da arsziau yra apsunkinami, o ypacz ir pacziam valgyj. Pir-

miausiai valgyti baltiemsiems duoda, o kas nuo paskutinių atlieka, jau nigeriai sunaudoja.

Namrs, augstzu muru apmurytas, laike saulekėpio per save nepraleidžia jokiam czystesniaim orui padunksnoti, per ką beveik visi kalininkai labai ziauraisziuri. Paskutiniame laike manoma naują kalėjimą statyti ir tuos įkirus apsiereiskimus praszalinti.

Szulnyj paskendo.

Roslyn, N. Y. Szulnyj prie W. Skidmoses'o kluono tapo atrastas 35 metų senumo lenko M. Viskovskio laivonas, kuris gal porą dienų tē jau buvo išzgulęjęs. Prie jo atrasta da \$7,35, o teipgi ir pora išzvirtų kiausziųjų. Koku budu jis į minėtą szulnj papuolė, iki sziam laikui pasiliko slapybe.

Dirbtvės vėl darbą pradėjo.

Išz Bostono raszoma, juog kelios deszimtyt audimo dirbtuvių apie linkiuose szteituose vėl darbą pradėjo. Jos buvo sustabdytos ant poros sąvai-czių dėl priezasties pataisymo, bet dabar, kada atidarė, per 20,000 darbininkų vėl gavó užsiėmimus.

Trukio susidauzimas.

Colorado Spring, Colo. Tavorinis trukis gelzkelio Western czia tapo į mažus szmotelius sudauzytas išz priezasties, juog maszinistas pilnam bėgyj lokomotyvos kontrolę buvo praradęs. Galutinai trukis teip smarkiai įsiėjo, kad per valandą net 100 mylių darė. Nekurie išz trukio tarnų laimingai da galėjo bėgant nužokti, bet maszinistas laikėsi iki pabaigai, kolai trukis išz rėlių neiszsirto, ir tuokart mirtį gavo. Jo kunas nuo susidauzusio trukio tapo už pusantro szimto pėdų atmetas. Materialiszka tik vieny tovarų bledis siekia per 25 tukst. dol.

Naujas laivas.

Chicago. 5 dieną Rugsėjo išzplaukė laivas „Grace“, varomas gazolinu. Tai yra pirmutinis didelis laivas Amerikoj, o ir visoj pasaulėj, einantis su pagelba gazolinu.

Trukis įpuolė į upę.

5 dieną Rugsėjo darbinis trukis, išz einantis išz Pittsburgo, per neapsizirėjimą gelzkelio sargo išzėjo išz savo rėlių į įpuolė į upę sykiu su visais darbininkais. Nė vienas nuo mirties neiszsigelbėjo.

Senas žmogus.

Lyons N. a. Numirė H. Naples,

103 metų, jis buvo seniausiu žmogum tame miestelyje, nepaisant ant to, kad panesė daugelį vargo, nes 43 metus išzbuvo vergu.

Atminė savo smertį.

Mount Vernon, N. J. 7 d. Rugsėjo likosi palaidota 19 metų mergina Lena Chaplin, kuri kelioms dienoms priesz savo smertį suszaukė pas save į sveczius visas savo drauges ir linksmai praleidus su jomis vakarą, atsisveikindama pasakė, juog pasimatys su jomis aname sviete. Priesz mirtį pasisiuvo sau suknelės ir iszreiskė savo norą, tomis suknelėmis po mircziai ją apredyti.

Nelabas sunus.

Orange, N. J. Tulas vaikas 11 m. amžiaus, J. Crisone, mirtinai sužeidė peiliu savo tėvą, mat tėvas jį dikcziai už vagystę laikrodzio buvo baudęs. Tai vaikas!

Vietines ziniuos.

Vėlos trukimas.

Ant Kent Ave. buvo streetkario vėla nutrukusi ir nutrukęs vėlos galas gulėjo ant ulyeziuos. Tamē tarpe atvažiavo nuo Grand St. važnyczia Louis Mohr ir nieko pikto nenumanydamas ant priegadingosės vietos užsuko. Jo arkliui ant elektriszkos vėlos užmynus, isztiko tajj toks smarkus elektrikos kirtis, kad arklys pabloksztas tapo ir lyg padukęs ant upakalinių kojų atsistėjo. Mohr'ui bandant arklį sulaiykty, ir jis išz netyczijų vėlą pakrutino. Jį isztiko teip-pat elektriszkas kirtis ir nuo vežimo nubloszkė. Vėla dabar į ratus susisuko, o norints arklys vieną kirtį po kito gavo, pasisekė jam tik vėl ant kojų paszokti ir pabėgti, apverstajį vežimą paskui vilkdams. Gyvuolis užbėgo ant nekurius budavojimo vietos ir tē vieno policmono sugautas tapo. Mohr'as yra nelengvai sužeistas, o ir arklys skaudziai apdegęs.

Policmono susuzstas.

Tulas J. Halleday, neseniai išz Texas į Brooklyną pribuvęs, ejo su savo prieteliu per Graham Ave. ant Myrtle Ave., abudu gerokai užsitraukusiu. Pakeliui policmoną susitikę, užprasž Halleday anąj drauge eiti ir vieną „iszsitraukti“. Policmonas atsisakė ir Halleday perpykęs ant jo užkeikė. Policmonas ant to netylėjo, bet palką iszstraukęs drožė anam tiesiog per galvą, o tai teip smar-

kiai, kad žmogus lyg negyvas ant žemės parvirto. Policmonas jį dabar į policijos staciją nuvilko ir iš tų ambulansą pasaukė, kurs H. į ligonbutį nugabeno. Liekoriai sako, kad galvoje kaulas perlautas ir ligonis vargiai pasveiks. H. o' prietelis taip pat suarežtuotas tapo, kadangi bandęs buvo savo prieteliui pristoti.

Rooseveltas New Yorke.

Prezidentas Roosevelt'as su mažu skaitliu savo palydovų pribuvo New Yorkan naktį ant Panedėlio. Jis atvažiavo iš Oyster Bay, kur ilgoką laiką pasivėsėjęs buvo, ir per New Yorką tolyn keliavo į Syracuse. Prezidentas buvo didžio skaitliaus detektyvų ir policmonų sergiamas. Nuo fero nuėjus ir į karietas susėdus, susirinko keli szimtai žmonių, kurie prezidentą rekavimais sveikino. Ties Christopher St. visa draugija vėlei į botą susėdo, kurs juos į Hoboken nugabeno, o nuo tų prezidentas Panedėlyje 9 adyną iš ryto į Syracuse pribuvo.

Mokslainės prasideda.

Sekantį Utarninką pasibaigia mūsų szuilokams mielosės vakacijos ir tėvai džiaugsis savo vaikus geroj vietoj žinodami, o ne po gatves kaip dabar. Vienok mokslainių vyresnybei didi bėda, nes išsireiskė, kad dėl viso skaitliaus szuilokų nepriteks mokslainių ir apie 30 tukst. vaikų negalės būti patalpinti. Vyresnybė kreipia kaltę szito apsirėiskimo ant sziomėtinų budavonininkų straikų, delei kurių naujai budavojamos mokslainės negalėjo czėsu užbaigiamos but. Budavonininkai vėl sako, miesto vyriausybe kalta, nes užlaikiusi darba per tai, kad ilgai pinigų neįvelijo budavonėms.

Brangus automobilas supustytas.

Ant doko ties East River St. sudegė vienas brangiausių ant svieto automobilų. Szitas vežimas buvo iš Prancuzijos atvežtas ir turėjo į Massachusetts tolyn siuncziamas but. Sako, tokių brangių vežimų tik 4 ant svieto te ešą, iš kurių vienas milionieriui Vanderbilt priklausio, ir jo vertė apskaityta ant 20 tukst. dol. Maszinistui szitą vežimą ant doko paduodant, užtikrino jis, kad gazolinas iš jos izimtas, bet neilgai netrukus nusidavė eksplozija ir augstos liepsnos išsimuzė iš vežimo. Netoli gulintis gesinimo laivas tuojaus atskubino į pagelbą ir nedavė ugnei to

lyni plėstis. Bet brangusis automobilas visizskai supustytas.

Gimė ant Brooklyno tilto.

Ant Brooklyno tilto yra jau daugelis žmonių smertį gavę. Vienok szj kartą tokios teip, kad tų žmogus ne su szia pasaule persiskyrė, bet joje pribuvo. Viename trukyje atsilankė garnys pas nekurią nigerką, trukiui ant vidurės tilto bėgant. Prie kraszto privaziavus, nugabeno motiną ir kudikį į hospitalą.

Patemijimai.

Sztabe „Vienybės Liet.“ atsirado piliozopas, kurs apsiėmė apraszty nu-puolimą kunigų itekmės. Tas naujas Sokrates griebėsi lengviausio budo izrodymo kunigų nupuolimo — perstatė dalykus ne teip, kaip jie yra, bet teip, kaip jis nori kad butų. Pav., piliozopas didei neapkenzia kuniginės „Motinė-lės“, nori, kad jį neaugtų, kad visuomenė jos neszelptų, — ir perstato ją teip, lyg iztiesų „Motinėle“ neauga ir nesiplatina. Lietuviszkas Spinoza! „Motinėle“ surinko lygsziol mokintinių rėkalams daugiau, nekaip pusantro tukstancio dol., o jųsz „Auszra“ sugriebė pinigų, sudetus izleidinėjimui „Freedom“; nupirkimui Rambinkalnio ir rinko centus ir dolerius izsz visur, izsz kur tik juos izzgauti galėjo, ir nesurinko nė treczdralio to, ką surinko „Motinėle“.

Tai tau ir milziniškas darbsztumas tautiecių apszvietimo reikaluose! Nesistebėk, skaitytojau, kad Vizztyczio akademikai ir baltveidziai piliozopai griežia dantimis ant kunigų ir gerų katalikų: jie nori buti, atkartojant Szliupo barbariszką žodį, lietuvių „pirmonimis“, o czia pasiszeventime už lietu-vystę, aukose geriems daiktams, szplėpime apszvietimo ir tt. neapkenziamą katalikiszka visuomenę visur juos pervirszija. O pirmonys, pirmonys, akadėmikai, piliozopai! — man jųsz gaila.

Arba tas lietuviszkas kliosztorius, tos lietuviszkos zokoninėks, ką ketina mokyti vaikus lietuviszkoze mokykloze — kiek jos kraujo sugadino nauja-laikiniam Aristoteliui! Davatkos.... vaizszcios po lietuvių namus ir rinks kunigams pinigus ant miszių!... Neduoti joms isgyventi — ne, niekadoss!!

(Czia piliozopas verczia akis laukan ir griežia dantimis.)

„Vienybės“ sztabas kapitonas (ne-reikia užmirzti, kad piliozopas priguli prie sesutes sztabo) — nėra ko slėpti — nemoka atskirti davatkos nuo zokoninės, tinginės nuo darbininėks, izszdu-kumo nuo pasiszeventimo. Gaila man pasakyti, kad to paties skirtumų nemato, pav., nė kreivas amerikiszkas dalgiakotis. Pasinrėš melancholizszkose dumose mąszciau kartą, delko Szliupas savo neužmirztiname pasigyrimė „Mes ir ne mes“ pavadino visus žmones szlapanisiais, o save ir savo tarnus sausanosiais. Dabar suprantu: garsų mokintiniai garsių akademijų ir post-graduatai kolegijų, smagus medicinos vyrai, grazios daktarkos muzikos, dailų sunys ir užmuzszancziai skaiszcios dukters Terpsichoros, lygiai kaip ir visi ir visos tos veslės žmonės ir žmonos negali netik izsz savo smegenynų, bet net izsz savo nosių izszspausiti jokio tokio purvo, kurs galėtų užgauti arba užkenkti kunigams ir katalikiszka visuomenėi...

Chicagos didziausias dienrasztiš „Record-Herald“ nedėliniame savo izleidime Rugpicuzio 30 d. patalpino gražų straipsnių: „The Lithuanians of Chicago“ (Chicagos Lietuviai), papuosztų deszimtim paveikslių (keli yra paimti izsz „Lietuviszko Albumo“). Autoriumi straipsnio yra John R. Rathom, bet žinias apie Chicagos lietuvius regimai sėmė nuo žmonių, kurie su katalikyste negyvena geroje stikmėje. Delto tai metasi į akis ilgas paminėjimas „Auszros“, apraszymas susirinkimų socialistų, kurie susiėję kazinkur ant kazinkocio, kazarciamos skaito John

Daugiau kaip
30 metus izsmėginat
Dr. RICHTERO
visam svietai žinomas

“ANKER” (Ankarinis)
PAIN EXPELLER.

yra geriausias gydolo mo

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.**

ir visokiū Rheumatizmo
skaudejimo.

u 85c. ir 50c. pas visus
aptekortus arba pas

A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Stewart Mill'i, Jeremy Bentham'ą ir kitus autorius, paskui veda diskusijas (pavelija sau pamislyti, kad tos diskusijos prasideda ir baigiasi tuo, buk Mill ir kiti ekonomistai turi visizską tiesą, o kunigai, kapitalistai ir kitokie „parazitai“ visokios teisybės yra išsizadėję), — bet didžiausia ir gražiausia lietuviszka bažnyčia svz. Jurgio, Chicagoje, yra pavadinta „maža bažnytele“. Be abejo, p. Rathom jos niekadoms nematė.

Kaip visuose angliszkuose raszuose apie „foreigner'ius“ teip ir szitame randame daug nereikalingų pagyrų, sukraipytų žinių ir juokingų nuomonių apie apraszomus žmones. Pav., autorius raszo apie gyvenimą Chicagos lietuvių szitokius žodžius:

„Jų (lietuvių) valgiai yra kuopraszciausi. Juoda duona, viryta aviena, „barszcziai“, t. y. viena isz ropinių zupių, ir alus yra pirmutiniai valgiai didesnės dalies lietuviszkos kolonijos.“

Na, kad lietuviszkos moters iszgirztų, buk jos verda barszczius isz ropių, be abejo pagrumotų narsiai pagaikszcziais p. Rathom'ui.

Apie Chicagos lietuvių vestuves irgi skaitome keistus dalykus. Sulyg p. Rathom'o, nė vienas lietuvis neveda moters, kol neturi 700 dol. Kad susirenka tokią sumą, tuojau užsimano vesti ir savo turtą dalina sziteip: 300 dol. isztaisymui namų, 200 iszskėlimui vestuvių, 200 dovanoja savo pacziai... Paskui laiko „b irdingierius“, ir naujamarcziai esti didesnė garbė, jeigu „burdingierių“ gauna daugiau.

Jeigu paklauszciau Chicagos lietuvių, ar tas yra tiesa, tai be abejo gauszciau atsakymą, kad p. Rathom'ui už tokių meilų atsiliepiamą apie juos verda užtu lazdų... per nugarą. —a—k—

Apšigavo.

Apie Danijos princą Christianą pasakojamas sekantis sztukauanas atsitikimas. Neseniai princas atsilankė viena me miestelyje ir visai vienas nuėjo ka rietą pasiimti, idant į paskirtą vietą nuvažiuoti. Tarp princ'o ir važnyczios dabar sekantis susikalbėjimas nusidavė: Princas: „Ar tavo karieta neužimta?“

Važnyczia: „Tuom tarpu ne, pone.“ Princas: „Gerai, tai nuvezkit manę į Amalienborg gatvę.“

Važnyczia: „Tai ne eis, pone.“

Princas: „Kodel ne?“

Važn.: „Je, žiurekit, szindien yra princas musų mieste, o tai asz tankiai užsidirbu gerą pinigą nuo svetimių, kurie atvažiuoja princą pamatyti.“

Princas: „Bet tu juk žinai, kad važiuoti turi, kada karieta neužimta?“

Važn.: „Berods, na, gerai, asz taj jau vesziu.“

I paskirtą vietą nuvažiavus, princas iszlipo ir padavė važnycziai desimt kronų pinigą.

Važn.: „Asz negaliu to pinig'o iszkeisti?“

Princas: „Na, tai pasilaikyk jį visą.“

Važn.: „Ar isz tikro — visą pinigą? O, tai asz nepaisau ant princ'o!“

Brangūs cigarai.

Tula Kubos cigarų dirbtuvė neperseniai New Yorkan keliems milijonierams atsiuntė naujos mados cigarus, iszvisio pusanatro kustanczio. Koznas cigaras kasztuoja 10 dol. Delei jų padirbimo buvo paimti tabalo lapai be jokio taszkuczių, ir geriausiems darbininkams tasai darbas buvo pavestas. Darbas tasai buvo toksai czystas bei grauz, kad darbininkas per dieną vos 8 cigarus padarydavo. Koznas cigaras atskyriom yra idėtas medinėn skrynucėn su įvairiais aromatais.

Motina Popieziaus Leono XIII.

Rymo laikrasztis „Vox Urbsi“ neperseniai apsakė szį atsitikimą:

Popieziaus Leono XIII motina netik savo vardu, bet ir pranaszstėmis buvo panaszi į svz. Oną. Vincentas Joakimas, budamas da vaiku, vieną dieną, matomai isz Vieszpaticius mylistos, savo szirdy atjautė prie svz. Tamosziaus isz Akvino tokių stiprų prisirisaimą, kad beveik visą dieną jis szventojai knygoose skendo, tai skaitė, tai vėl raszė. Kambarį pas jį tuo laiku buvo motina, ir netrukus pas juodu jejo tėvas Liudvikas Pecci.

— Mano tėve, — suszuko jaunutis Joakimas, pamatęs tėvą — mokinsiuosi ant pavyzdžio Akvinieczio; raszysiu ir skaitysiu.

Tėvas, kuris visai kitoniszkus apie savo sunų savj mierius gavino, atsi-grįžęs prie savo moters ir, tarsi su gailiesciu, tarė:

— Ona, argi jau mano viltis negaletų iszsiptydyti? Asz mąscziau, juog

Vincuką netrukus kareiviui pamatysiva. — Kas tau pasidarė ir ko teip su tuomi orėdu didžiuojiesi, mano Liudvikai? — atsakė jam moterė.

Netrukus dadurė:

— Vietoj kokio karvedzio, męs jame greicziausiai Popiezių pamatysiva. Kaip gi jos teip pranaszstė iszsiptydytė, mums geriausiui liudijimu gal buti Jo szventinybės jubilejus.

Ant pardavimo.

Delei silpnos locnininko sveikatos yra ant pardavimo puikus ir daug naudotesanzantis salinuas. Prie salinuo yra sale del szokių, balių ir mitingų. Artimesnė zinia „Zvaigzdes“ Redakcijoje.

Pabandyk porą WAUKWELL-CZEVE-RYKU dėl vyru, po \$3.50, ant pardavimo pas Ben Friedman'o gerai žinoma

Unijos Czeveryku Sztorą
153 Grand st., arti Bedford ave., B'klyn, N.Y.
DIDI PASKRYVA AMBRELIU.

SERGANTŲ PIENA IŠGYDYMAS

Gvarantuojame pilna išgydymą.

Pasiektingiausiai gydau visokias paslėptas ir pavirszines ligas. Kaip antai ligas szirdies, plauzių, inkstų, pilvo, galvos skaudėjimas, silpnas ausiniai, draskizka ausiniai, lytiškas silpnybės, skėrimas, sustimta, veži, hyszizke nosi moteris, kraujavimas ir tt., nervų ligas, per daug, reumatizmas duslinama, paralyzius ir tt. Praszalimas gomelia, svzdas mitydumo ligas, visokias sustimtas etc. Neriziskas ligas gydau su pagėliu geriausiu elektriziniu prietaisu.

Lytiškas dailis ligas isgydau per keletą dienų, kraujo užnezdėjimas, odos ligas, eritema legitima, dailis dertiklis (burmai, nosy), akys ir ausys, nevėsimas vyrizkoms, hyszizka mitydumoje ir tt. gydau kuopasiekmingiausiai ir gvarantuojau pilna išgydymą. Chroniziskas ligas yra mano specijus įsakymai. Gyvaldario neratoja. Nuo dugnus isgydaminamas ligoniu ir jo isgydymas — tai yra mano priderjetas.

DR. LANDES

Septiolio specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandus: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedėlioms nuo 8 ryto iki 4 po pietų.

Negalinti asozializkai atsilankyti, gali parasyti lažską; butinai nusiukaujame paciento imtalizacijoms.

Sveiku vietoje kalbojome. Turis praktika Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital, Direktoriaus Medicinalioz Institute.

Dr. L. Landes persikraustė nuo 1 Aprilio į
132 E. 24 STR., NEW YORK
ar ta Lexington Ave.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ — THE STAR

the only Lithuanian publication in New York, New Jersey and New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY
at

223 ROEBLING STR., BROOKLYN, N. Y.

All communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

223 ROEBLING ST., BROOKLYN, N. Y.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

Rates of Advertising:

One inch once..... \$0.50

One inch one month..... \$1.00

One inch per year..... \$10.00

Sanvaitinis Laikrasztis

„ZVAIGZDE“

iszeina kas CZETVERGAS. — Kasztuoja ant metų \$2.00, už mėną \$2.50.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

ZVAIGZDE

223 Roebling st.

Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURGH

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Zvaigzdes“ redakcija neatsako.

Iš Lietuvos.

Suvalkai. Suvalkų gubernijos plian-tais netrukus pradės automobiliais važinėti, mokestis keliauninkams bus daug mažesnė negu dabar žydiszkais vežimais. Dėl šio dalyko nuo valdžios gavo daleidimą Julionas Jankauckas. Tavoriniai ir pasažieriniai automobiliai lėginės pliantu tarpe Suvalkų, Aleksotos, paskui per Szpilszkies, Kalvarijų, Starapolę, Veiverius ir Godliavą. Paskui gi, kiek norints vėliaus, ir ant kitų pliantų automobiliai pradės kursuoti. Automobiliai per valandą galės įvažiuoti 20 verstų. Pasažierių mokestis nuo versto skaitysis, po 2½ kap. nuo ypatos.

Grodnas. „Vil. Viestn.“ pranesza, juog Grodno gubernijos neperseniai buvo pasirodžiusi szarancza, kuri debesių linkon Suvalkų gubernijos nuplaukė. Valszczionys įbauginti, kreipiasi prie valdžios, praszydami tame atsitiki me pagelbos.

Musu Popieziaus szejmyna.

Dabarnyksztis popiezius Pius X. pa-eina nuo visai menkų žmonių iš Vi-cerza, Venecijos (Italijoje). Jų Tėvas, Giovanni Battista Sarto, jau pirm da-bar lygiai 20 metų pasimirė ir buvo su-džios tarnu savo giminiame miestelyje. Szvento Tėvo motina, Marguerita var-du, pasimirė metuose 1893, ji pergy-veno vienok dar tą džiaugsmą, savo sunų kardinolizskuose purpuo rubuose matyti. Dvi isz popieziaus szeszzių se-serių gyvena kaime Salzano, prie Mes-tre, kur popiezius savo laiku kunigu buvo. Viena isz jų, Antonia, yra že-nota ir užsidirba duoną siuvimu. An-trosės sesers vyras gyvena pardavinė-jimu. Trijs neženotos sesers tarnavo savo broliui už gaspadines, jam Venec-ijos patriarku esant. Szeszzių sesuo yra su koku Giovanni Parolin ženota, kuris mažą kromelį prilaiko ir pardavi-nėjimu maitinasi. Vienatyjas brolis popieziaus gyvena miestelyje Grazia, netoli nuo Mantua, kur prekystę varo ir kaip kartais prie paczo patarnauja, idant savo menkajį uždarbį padidinti. Vienas popieziaus broliaviks dirba ko-kiamie hotelyj Venecijoje.

Sakoma, popieziaus giminės visučas ties mandrumo turėjo, kad niekuomet nekreipės dėl pinigiszkos pagelbos pas savo broliū, Venecijos patriarką. Be-rodas tasai ir niekados pinigų per virstų neturėjo, nes dovanodavo daug dėl vardgientų.

Apie popieziaus budus ir apsiejimus pranesza vien pagirianczias žinias. Jo gyvenimo bėgis yra lygus ir prastas. Jis gimė 2 d. Birzelio 1835 m., lankė gimnaziją m. Castelfranko ir tad įstojo į seminariją m. Padua. Ant kunigo iszsventintu, gavo jis vietą m. Tumbolo, o vėliaus Salzanoj. Tada pastojų jis general-vikaru Trevisanoj, met. 1884 praminė jį vyskupū nuo Mantuos, o 1893 metuose pastojų jis Venecijos patriar-ku. Prie szito jo praminimo iszkilo ne-sutartis tarp popieziszo urėdo ir ita-liszkos valdžios, nes paskutinioji sa-kesi patriarko praminimas priguljis jai, o ne popieziui. Bet galiausiai susitaikė ir Sarto gavo purpurinę to urėdo skrai-stę. Venecijos gyventojai buvo savo patriarkui prilingę. Jie mylėjo szią vyrą su tuo prakilnu iszrodymu ir tuo gražiu, pakajaus pilnu veidu. Visi gy-rė jo dosnumą ir prastumą jo gyveni-

mo. Berods kardinolo alga buvo tik-tai 12,000 lirų ant metų, o tankiai, kada kardinolas Sarto į Rymą atkeliuodavo, guozdavosi jis delci daugel kasztų ir dovanų, kurias Vatikano tarnams isz-duot turėdavo.

Ir apie socialiszką žmonių gerovę popiezius, kardinolu budamas, daug pa-sirupino. Daugel mielaszirdystės butų ir naudingų institucijų jam savo atsi-radimą uždėkavoja. Nusitikiama, kad jis dabar popiezius budamas tokį žeg-nonės pilną darbą toliaus iszspłesti ga-lės.

Popiezius Pius X yra didis muzikos mylėtojas ir pats labai gerai moka ant vargonų ir piano grajyti. Venecijos patriarku budamas, jis labai daug dar-bavosi surėdymu ir isztobuliniu baž-nytnio giedojimo. Maestro Perosi tiktai jam uždėkavoja savo pasisekimus ir kad dabar Vatikano kapelės vadovu yra. Kad Pius X ir popiezius buda-mas tas pats teisei mislijantis, dosnus ir geros szirdies valdytojum Bažnyczios pasilikis, apie tai jis buk vienam prie-teliui kartą sziteip iszsitaręs: „Jei asz popiezius pastocziau, tai apsirėdycziau baltai, vietoj raudonai; tai butų viena-tyja permaina.“

Apie Vatikano pinigiszkus pasilai-kymus paduodamos sekancijos žinios: Vatikano iszeigos iszneseza 7 milionus fr. ant metų, kurios sekancziai pasi-dalina: kardinolams ir diplomatiz-kiems vietininkams 500,000 fr., rėdy-mui ir iszlaikymui paties Vatikano ir jo įtaisymų, kaip tai bibliotekų, muzėjų ir tt., 2,500,000 fr., ant vardgientų ir paszelpimui katalikizkcijų mokslainių Ryme 1,500,000 fr., ant dovanų ir kitų paszelpų 1,500,000, ant tuleropų kitų dalykų 1,000,000. Prie iszdavimų už Vatikano surėdymą priguli ir apmokė-jimas mažosės Vatikano armijos. Isz viso yra jų 600 vyrų, daugiausiai isz italizkos Szveicarijos partraukti, gra-žaus ugio vyrai. Jie tarnauja vyriaus-iai kaip szldkwaktai prie Vatikano var-tų ir durių ir palociaus prieangėse.

Vatikano įemimai susideda isz teip vadinamo „Patrimonium Petri“ ir „szv. Petro graszės“. „Patrimonium Petri“ yra įeigos isz pasilikancziai uždėtų ka-pitalų, toliaus randos už savastis Vati-kanui prigulinczias, ir galiausiai įemi-mai už visokias dispensas Vatikano isz-raszomas. „Szv. Petro graszis“ yra valnos valės dovanos viso katalikiszko

svieto. Pirm kelių metų dar susiejo iza jo desimt milijonų frankų ant metų, o dvi trečdali sity pinigų parėjo isz Prancuzijos. Szitus isz „szv. Petro graszio“ susiejusius pinigus gali po piezius visiszkai pagal savo geriausia nuomonę suvartoti. Kad kardinolui Mocceni, Vatikano skarbininkui, pinigų pritrukdavo, nueidavo jis pas po piezių, kurs stalčių atitraukęs reikal ingą sumą iszimdavo.

Japonijos narsybe.

Angliskiejei laikraszcziai apie Japonijos kariszkuose padėjimuose tvirtumą raszo gana placčiai, o ypacz da sziamе laike, kada jokios sandaros apie Vladivostoką negirdėti. Czia paduosim porą žingedių iszēmimų isz angliszkų laikraszczių:

Yra gana tikruoju jau darodimu, juog Japonija nuo 40 metų atgalios jau nesnaudžia ir nuo to laiko visame kraszte, kada nuo Europos gavo keles civilizacijos kibirksztis, pradeda kasmetas vis augstzyn ir augstzyn keltis. Pasikelimas Japonijos civilizacijoj labiausiai atsiliepia ant jos kariumenės, kuri kaipo kraszto tvirta organizacija sziandien yra visoj Europoj savo narsybe pagarsėjusi.

Nuo Gruodzio mėnesio 1872 m. Japonijoj tapo iszduotos tiesos, idant kiekvienas japonietis, galintis ginklus nezioti, kariumenėj arba savo tėvynėj tarnauti, pradendant nuo 17 metų amžiaus iki 40. Isz szito skaitlius tris metus armijos eilėse, o paskui įvairių kategorijų zapasuose. Teip bent tik tiesose atsiranda, tacziaus praktikoje ne viskas da yra prigulinciai iszpyldoma.

Sziandien ramiuose laikuose Japonijos valdzia uzlaiko 3,455 oficerius ir 58,000 karevių, bet laike karės reguliariszkа armija gali susidėti isz 400,000 karevių su 600 kanuolių.

Skaitlius kariumenės gana yra atsakantis, bet yra klausimas, ar kartais ir spēkas jie turi atsakanzias. Sukilus jiems norints priešz vieną kurią isz vieszpatyszcijų, kažin kas butų, ar laikytis, ar mažam visiszkai nupultų.

Kalbėjom apie sauszemio kariumenę, bet Japonija sziandien savo marininkyste daug daugiau už kitas vieszpatystes atsiženklina Anglija patyrusi, juog Japonija labai smagiai su savo kariszkais garlaiviais ant marių auga, pradeda pamazi prie jos glaustis ir gerintis,

girdi, su ja sandara ant visados visur butų szventa. Marininkyste Japonija uzlaiko per 32,000 oficerių ir marininkų.

„Motinėlės“ turtas auga.

Iki i d. Rugsejo „Motinėlės“ kas įplaukė sekanczios sumos:

Geležiniam kapitolui:
Kun. S. Pautienius prisuntė kolektą, padarytą lietuviszkoje bažnyczioje Mahanoy City, Pa. 29.60
Nuo pirmiau buvo 678,38

Mėnesinių įplaukė 707,98
Pirmiau buvo 24.00
215.00

Viso \$239,00
Kankintinių kapitolė yra \$2,70
Taigi pinigiszkas „Motinėlės“ turtas isznesza \$946,68.

Rinkėjams ir aukautojams lai Dievas užmoka. „Motinėlės“ sekretorius.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Naujai prisiraszė prie Susiv. L. R. K. A. sekanczios ypatos:
Prie 36 kuopos, Newark, N. J.:

Teodora Aroluniute
Vincas Munkevicius
Juozas Macziulskis
Andrius Viektaris.

Centr. sekr. J. Kasulaitis.

Padekavone.

Asz Motiejus Pažera, prigulintis prie 7 kuopos Susivienijimo L. R. K. Am. Pittstone, Pa., siuncziu sziuomi szirdingą padėkavonę Centraliszkam Komitetui Sus. L. R. K. Am. už greitą ismokėjimą posmertinės 150 dol. po mano moterei Agotai, kuri prigulejo prie tos paczios 7-tos kuopos ir 22 d. Rugpiuczio pasimirė.

Visiems broliams lietuviams veliniu prie Sus. L. R. K. Am. prisirasztyti, nes tai yra teisingiausioji, greiciausioji ir geriausioji pagelba.

Lai gyvuoj Susivienijimas!

Motiejus Pažera.

Sena merga: „Dabar asz jau trisdeszimt penkių metų sena, o vis dar neturiu vyro, ale kad kokį gausiu, tai beda jam!“

Pasaules auksas.

Kaip toli tik žmonijos istorija atgal siekia, yra vyriausiai auksas pinigų padirbimui vartojamas, teip-pat kaip ir brangiausiems pasidabinimo daiktams. Zilos senovės istorija pranesza apie nemuoriuotai didzius aukso skarbus rytiniųjų krasztų valdoną. Kiek isz viso tuo art aukso ant žemės buvo, negalima tikrai pasakyti, vienog jei senovės rasztininkai ne per auksztas sumas paduoda, tai galima vieryti, kad laike Persų karalystės svieto aukso turtas kone toksjau didis buvo, kokis jis sziandien yra. Dabar reiktų mislyti, kur tal tas visas auksas dingsta, žmonėms vis naujo aukso iszskasant mainose? Vienok nuo tų senovės aukso skarbų yra iki sziai dienai teip gerai kaip nieks nelieki; jie yra ar su kitais metalais sulieti arba guli žemėje užkasti. Sziandieniszkas svieto aukso turtas turi savo pradzią, nuo atradimo Amerikos, taigi nuo pabaigos penkiolikto szimtmeczio, o nuo viso aukso pirmo laiko jau Amerikoje buvusio vargiai sziandien dar kokia maža dalis atsiranda. Mokslinečių tyrinėjimai ir statistikos daro tai galimu daiktu, vertybę viso to aukso, iszkasto nuo pat atradimo Amerikos, įmanytinai tropyjancziai aprokuoti. Pagal tai iki metų 1900 aukso vertybė isznesza 10,000 milijonų dolerių. Szitas visas aukso szmotas, jei butų sudedamas į kruvą, padarytų keturkampį nuo 27 pėdų ilgio ir tiekju augszcio bei platumo, prie to 300 tukstanzčių centnerių (centneris — 100 svarų) sverdamas. Ar svieto aukso mainos, iksziol atrastos ir tos, ką dar neatrastos, metų bėgyj ir dar tiek auksu iszaduos, yra nuo mokslinczių abejojama. Pagal tai visą sziandieniszką aukšą į vieną didį skritulį suliejus, turėtų tasai skritulus 15 pėdų per vidurį matuojant. O dar vieną tokį skritulį, bet mažesnį, galetų nulieti isz to aukso, ką dar metų bėgyj iszskas.

BROCKTON' O, Mass., lietuviai duoda žinią, kad svietaineje lietuviszkos bažnyczios szv. Roko, 17 d. Rugsejo (September), vakare, prasidės

Ferai su ivairiais pasilinksminimais.

Galima laimėti visokių reikalingų gyvenime daiktų didelės vertės. Tikietas įėjimo 10c. Visus lietuvius szirdingai užkvieczia Komitetas.

VESTALĖ.

APYSAKA ISZ LAIKU KRIKSCZIONIU PERSEKIOJIMU.

Pagal lenkšką.

(Tęsa.)

— Teisybė, jau ant tavęs nusprendimas užbaigtas, bet jeigu da dabar savo tikėjimo išsidėdėtum, paliksi liuosu.

— Meldžiu tavęs, cicoriau, negundyk manęs dykai; kuris tiek sykiu karės laukuose mirtį jau buvo matęs, tasai jos visiškai jau nebijos, o ypač da vardan savo Sutvertojaus.

— O tu, Domicilla, — užklausė cezaris.

— Aš noriu tik sykiu su savo vyru numirti.

— O tai-gi ir nemirsi, nes nubaudimui aš kitokį tu budą atrasiu. O dabar šalin iš čia niekniekiu! mano namu ilgiau neniekinkita! Kada aš į judu pasižirau, mane baimė apima; bijausi, idant Jovio perkunas į mane netrenktų, kada aš su judviem da ilgiau turėčiau kalbėti ir dykai pasakotis.

Atrium'e prie Flaviaus prisiartinio gvardijos šimtininkas ir jį paprašė į Mamertino kalėjimą. Domicillai tasai laikas pasirodė kartybė, nes jį gerai numanė, jog su savo vyru jau privalės atsiskirti. Bet tvirtu ir gyvu tikėjimu Dievo Apveizdai atsivadė ir tokiu budu tik savo nuliudimą sulaukė. Kartus neišpasakytai gelis jos širdį apėmė, tačiau vis-gi da ramiau balsu prabilo:

— Buk sveikas, danguj pasimatysiva.

— Teip danguj, kame amžinai mudu nieks jau negalės perskirti. Neverk ir neraudok, bet linksmykis, juog tavo vyras netrukus amžiną garbę apturės ir pasiliks laimingu. Tę aš už jus melsiuosi ir tę aš jus lauksiu.

Tai pasakęs, Flavius paskui šimtininką nusidavė, o Domicilla prie Aniceto nusiskubino, idant savo likimą jam išpaštinti ir perskrosta peiliu širdį suraminti. Senelis kunigas su sujudinimu jos pasakojimų išklausęs, stengėsi visomis savo spēkomis ją suraminti, pirmiausiai nurodydamas ant visų niekniekių kas ppsaulėj atsiranda, o paskui paaiškindamas ant tasias laimes ir linksmybes, kokiomis dangaus Tėvas nekurios iš savo mielaširdystės apdovanoja. Flavonija teipgi jo žodžiais gana gėrėjosi ir jau už Domicillės suraminimus dėkavojo.

— Tavo vyro likimas, — kalbėjo ji — ir mūs visų ar anksčiau, ar vėliau laukia; ir turiu viltį Viešpatyį, juog ir mes visi su tokia pat kantrybe eisime.

Išsiverkus gana dikčiai ant mergaitės kelių ir dvasioj sutvirtinta, pargrįžo Domicilla namolei, kame niekas apie tokį su jos vyru atsitikimą nebuvo žinoję. Ji parėjus namo pasirįžo apie savo nelaimę jokiū budu neuztylėti, pertat įėjus į kambarį, kuriame jos vaikai po priežiura tetos bovijosi, be jokio utslėpimo savo tetai viską apsakė. Jauniausioji jos mergaitė (kurią vėliaus teipgi už šv. tikėjimą nukankino), išgirdus savo motinos pasakojimus, graudžiomis ašaromis apsiliejo. Bet po trumpam laikui su aniuoliška linksmybe ir džiaugsmu, sušuko:

— Garbe Tau, Viešpatie, juog teikeis mano tėvelį mu-čelninku pripažinti.

— Kitu vaikuku teip-gi labai gailiai verkė ir jį balsas net po visus namo rumus sklaistėsi. Vergai teipgi nuliudo, netekę savo gero viešpaties.

Trimis dienomis vėliaus Domicillai urėdiškai buvo apreikšta apie vyro mirtį. Cicorius jų visus vaikus po savo globa paėmė, o motiną ištrėmė ant salos Prodateria, Adriatiko mariose.

Atslinko laikas jos ištrėmimo, cicorius prisuntė tarnus, idant vaikus paimtų.

— O Jezau, mano Išganytoju! — sušuko varginga motina, su savo vaikais atsisveikindama. — Tavo mielaširdystė žmonių nusidėjimus šimteropai pralenkia. Tikiu, juogei mą mano brangius vaikelius sugrąžinsi.

Da sykj po visus savo kampus akimi pervedė, kame tiek laiko su savo vyru buvo gyvenus, savo brangius vaikelius turėjo jau apieisti. Patylomis peržegnojo visus vergus, kurie verkdami jai rankas bučiavo ir išėjus ant gatvės į karietą turėjo jau sėsti. Tuomtarpu prie karietos prisiartinio tulas vyras su uždengtu veidu ir paslaptomis jai paduodamas sukruvintą skepetaitę, tarė:

— Garbingai šį gyvenimą užbaibė; mirė garbindamas Viešpaties vardą.

Domicilla tą brangią relikviją prie širdies prispaudė ir su gilia pagodone pabučiavo. Paskui pakėlė akis ir priečiai save pažino stovintį Parisą. Jisai ir skepetaitę jai buvo atnešęs.

— Dieve, užmokek tau, garbingas vyre, — tarė. Paskui patylomis dudurė:

— Jojo kunas ant scalae Gemoniae padėtas; šią naktį Tibran nori įmesti.

— Šianakt Flavius bus krikščioniškai palaidotu, bet iš Pariso, tai jau tik lavonas paliks — pasakęs tą gladiatorius, atsitraukė.

Nuvargusioji skausmuose moteriškė sėdo karieton ir po verksmus Viešpaties psalmisto žodžius antrino: „Tavyj, Viešpatie, visą savo viltį padėjau ir ant amžių neprazusių.“

XI.

Katakumbos.

Atmindamas savo pradžą duotą Domicillai, apie Flaviaus krikščioniškai palaidojimą, Paris kalbėjosi jau su Aniceto apie savo mierius kaip butų geriausiai išpylydi. Sekstus jį iš vergijos jau buvo išpirkęs, pertat jis nuo gladiatoriaus užsiėmimų visiškai buvo liuosu; iš šios pusės jau jis jokio sulaikymo neturėjo.

Niekam nederantis gladiatorių užsiėmimas, visą žmonių tik gėda, tarsi, apdengdavo, nes apart Romos tuomet niekur tokių baisyj išykštumų nebuvo. Gladiatorių galėjimus pirmiausiai darydavo tik laike didelių švenčių, bet su laiku tasai paprotys teip išvykdino, kad jį permėnė jau beveik į kasdieninį. Pati valdžia visados delei tų regyklų didelius pinigūs išmėtydavo, o nekurie uredninkai tamavo tik jų pritaisymanams. Žinoma, tų regyklų arba galėjimų prasiplatinimui, reikalavdavosi didesnio skaitliaus gladiatorių, pertat užgimė ant jų ypatiška prekystė. Kijo įvairūs iš visų kampų žmonės, kurie matus vaikus ant gladiatorių lavino, o paskui valdžiai ant visados parduodavo. Tasai paprotys teip ankštai jau buvo įsikėrėjęs, kad kiekvienas cicorius stengėsi kaskartas vis labiau jį išbulinti. Paveizdan, pasakoja apie cicorius Trajaną, juog laikuose jo viešpatavimo gladiatorių galėjimai (imtynės) be prutrūkio traukėsi keturis mėnesius, kuriame laike per dešimt tukstančių gladiatorių dalyvavo. Beveik visi gladiatoriai buvo kariumiškais vergais, bet labai retai iš savo liuosu noro pasidavusį.

Miestuose Kapui ir Revennoj buvo įsteigtos net kelios moksleinės, kame gladiatorius mokino. Kas iš tos moksleinės bent kokį gladiatorių gaudavo, tasai to gladiatoriaus vadinavosi lanista. Lanista gladiatorium buvo kaippo gyvenimo, teip ir mirties viešpačių ir kožnam atsiitkime, žinoma pagal savo norą, galėdavo vėl by kam parduoti. Pertat ir

Sekstui nepersunku buvo Parisą išpirkti, nes kaip lanista matė po kelių metų gladiatorius ne teip smarkiai galėdavo galedavo galėtis. Lanista parduodamas gladiatorius žiurdavo tik kad savo užmokėtus už jį pinigų atgal pasimti, nes kitaip prekyste nesivadintų.

Paris Sekstus nuo lanistos išpirktas, tuojaus tapo liuosu pripažintas ir apgarsintas. Romiškos tiesos tuose dalykuose turėjo tam tikras formulas. Pribuvęs priešai pretorą tas, kuris verga norėjo išpirkti, paėmęs jį už rankos ir, suduodamas išpalengvo du sykiu veidant tardavo: „Noriu, idant tasai žmogus būtų liuosu.“ Po tų žodžių pretoras uždedamas ant vergo galvos slonikas kaulo lanką sakydavo: „Pagal Kviritų tiesų, apšaukiu tave liuosuoju.“ Antgalo viens iš lictorių suduodavo jam į galvą, ant ženklų, juog jau iš vergijos išliuosavo.

Budams tuokart Sekstaus libertinu, Paris nuolatos buvo Sekstaus namuose. Jis nepamiršo ir Aniceto, pas kurį atsilankydamas krikščioniškų teisybių mokinosi. Nuo jo tai ir apie Flaviaus Klemenso mirtį darsičiojo, ir su tuomlaikinių draugų pagalba, jam prisėjo būti liudytojumi Flaviaus ant mirties nusprendimo. Jis čia-gi ir skepetaitę kraujuose mučelninko svylgė, kurią Domicillai išvažiuojant buvo padavęs.

Paris pasikalbėjęs su Anicetu koku būdu lengviausiai būtų galima mučelninko kuną išgauti, pargrįžo namo. Sekstus pagal savo senus papročius tik vieną sykį Vestos šventinyčią lankydamas. Visas dienas tik ant by kokių mąstymų praleidinėjo. Stebuklas, kurį jis buvo maęs, be jokio pertrukio jo širdij sukiniėjosi, o dušioj pamaži pradėjo gimdytis šv. tikėjimas.

Tulą dieną Paris pribuvęs pas savo viešpatį atsišaukė:

— Šiandien akyt vilęs apelsiu, o kad kartais naktį toj namiej da nebučiau, žinok juog arba prauzavau, ar kalėjime rauduosi.

I kur-gi tu rengiesi ir apie ką mą pasakoji? — užklause su žingėdumu Sekstus.

Paris savo atsakymą gana ilgai vilkino, nes savo mirių viešpačiui negalėjo apreiškiti. Bet deli to prietasties, juog Sekstus Flaviaus buvo draugu ir, kad išgirdęs apie jo mirtį su tikra gailestimi raudėjo, po nekuriam laikui Paris jam apreiškė, juog Domicillai buvo žadėjęs, idant jo kuną išgauti ir krikščioniškai palaidoti.

— Aš tame tavo užmanyme ir kelionėj tau draugausiu ir viską jau padarysiu, ką tik jau aš galėsiu — užbaigė patricius.

Dykai Paris jį prikalbinėjo, idant tą savo užmanymą šalin mesų; dykai jam išrodinėjo, kad deli to prietasties sugautų nuo mirties jau joku būdu neišsigelbėtų. Sekstus jo neklause ir vis savotiškai mislėjo. Jis buvo tokiame šiandien padėjime ir tokiame jau susijudiniame, kad ant jokio pavojaus visiška nepaisė.

Vakare, ištikrųjų, abudu išėjo iš namų ir nusidavė prie forum. Paskui juodu slinko du vergu nešdamu lektiką. Naktis buvo teip tamsi, kad su sunkenybe galima buvo pažinti Romos turgavietės namus. Aplinkui stebėtina tyla viešpatavo, tik kartas nuo karto jūdvyčių žingsniais pertraukiama. Bet ėjo greitai, nes ant scalae Gemoniae pamestas Flaviaus kunas turėjo tik iki auštant gulėti, o paskui žadėjo jį Tibran įmesti.

Visa toji jų kelionė labai pavojinga buvo. Tačiau Anicetas Parisui buvo patvirtinęs, juog prie Flaviaus kuno sargas buvo kokios tai krikščionies sumni, kuris be jokio paaipriešinimo turėjo jiems kuną atiduoti. Su tomi jau jokios abejonės nebuvo. Kaip-gi tuokart būtų, jeigu jo vietoj kiti

kareivis Flaviaus kuną daboty; jis privaletų prieš užpuolikus šiek tiek atsispyrti. Deli panašų reikalų, ar by kokių atsitikimų Sekstus su savigi nepamiršo ir pinigų pasimti, idant atsitikus by progai sargybą galėtų papirkti. Teip but Paris jam buvo kalbėjęs, juog tasai budas yra geriausias, kadangi Romos kareiviai tuokart panašius papirkimus labai mėgo. Kareivis ant visko susigadindavo, jeigu tik jis pinigų išvydavo. O tuokart ką jis galėjo jau daryti, kada jie jam buvo siulomi? Kas teisybė, tikėjimas, kurį Paris neperseniai buvo pažinęs, užpulti gvolta ant savo artymo, būtų gana didžiū nusidėjimu, bet jo širdies krikščioniškėjieji jausmai dar buvo visiškai neuzgavę, pertat jis apie tai jokio jausmo neturėjo.

Teip eidamas gatve via Sacra, ant galo prie Mameritino kalėjimo priejo. Atsilankymas ant scalae Gemoniae kožu sykiu buvo daleidžiamas. Ant augščiausiojo laipsnio ėjimo visuomet išstatydavo kunus tu aukų, kurias antrytojaus anksiti turėdavo Tibran įmesti. Čion Flaviaus kunas gulėjo sukrvintas ir visas sudraskytas. Kurnekur kokia liamputė tasias aukas labai galingai švietė. Netoli nuo kuno tik kepurė žibėjo kareivio, kuris užpakaliu ant sargybos stovėjo.

— Pasilik tu čia, — prabilo Paris j patricijų ir pats ant laipsnių užbėgo. Pribuvęs ant vietos, kareivio patylomis užklause:

— Ar tu esi Praksedos sunumi?

— Esu, bet greičiau skubinkims — atsakė kareivis, paduodamas Parisui virvę ir vilnonę skepetaitę. Gladiatorius surišo jam rankas, skepetaitę užkimšo burną, paskui nutvėręs Flaviaus kuną, nuo laipsnių leidosi ir akiesmirksnyj prie Sekstaus prišoko.

Sudėję j lektiką palaikas ir vergams prisakė namolei eiti abudu lektiką ant pečių užsidejo ir kuogreičiausiai nusiskubino. Aplenkę jau forum, artinosi prie porta capua vartų, bet nespėjo įjėdu ėiti, jiemdvim užėjo kelias buris einančių su muzyke žmonių. Toksai susitikimas musų keliauninkams nepasidabėjo. Pertat statydami lektiką prie arčiausiojo namo, Paris prabilo:

— Pasilik tu čia, o aš esiu paziūrėsiu, kas tų butų?

Tai pasakęs, pirmyn nusiskubino ir tuojaus persitikrino, juog tasai burio ėjimas, buvo jaunavedžių vestuvių apvaikščiojimas. Visi skubinosi prie jauniko namo. Jiemdvim su lektika labai pavojinga buvo lysti, pertat Paris nenoromis savo drauga prikalbino, kolaik visi išsikyrstis, palaukti.

Tuomtarpu visa draugija priešai namą jauniko sustojo. Visiems sustojus, jaunoji prisartiino prie namo slenkščio ir vilko taktais jį patepė, idant tuomi vienas piktas dvasias nubaišėjo. Iejus j vestibulum iš rankų visos vyro paėmė nuo namų raktus del ženklų, juogei nuo to laiko ji visu namu jau privales valdyti, paskui su savo jaunu vyru ėjo į atriumą. Netrukus namo durys užsivėrė, nešamas žiburius užgesino ir dainos nutilo.

Po viskam ir Paris prie patriciaus sugrįžo.

— Del Venuso! Ar jie negalėjo kitos nakties toms kilmybės pasirinkti — sušuko Sekstus.

Dabar Paris su Sekstu greitai ant pečių lektiką užsidejo ir nukelavo toliau prie via Appia. Ejo įjėdu, tai išsėdamu, tai vel greičiau pasiskubindami ir neuilgo prisiritino prie tos pačios vietos, kur pagal šv. Raštą Jezus Kristus šv. Petriui turėjo apsieirkti. Veleisniuose laikuose toj vietoj atsirado koplyčia.

Kada įjėdu čia sustojo, gladiatorius tamsoj dairydamsis tarė Sekstui:

— Jau netoli tuojaus busiva vietoj.

(Toliaus bus.)

Kodel zmogus geriausiai griebiasi „Zvaigzde“ skaityti?

Todel, juog „ZVAIGŽDE“ yra grynai katalikiskas laikraštis.
Todel, juog „Zvaigždė“ visada naujusias ir tikriausias žinias padnoda.
Todel, juog visais tikėjimo prieszais paniekina ir skaudžiai visada iszbaria, ir
Todel, juog ji jokių melų, nė mažiausios dalelės, neprišilaiko.
Pertat kuris „Zvaigždės“ neyra skaitęs, tegul tuojaus užsiraszo pagal padėtą žemiau adresu:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17 STATION W.

BROOKLYN, N. Y.

Naujiena! Rusiszkoji Destiliuota Degtine „VARPAS“.

savo tobulyste aplenkia visas kitas firmas, užsilikančias nedąžytą degtinę, ir savyj turi naturaliszką baltąjį dažą. Per mediciniszką skyrių pripažinta sveikiausia ir geriausia sergantiems.

Destiliarna Newarke, N. J., o krautuvė 100 Rivington st., New Yorke.

Krautuvėj teipogi atsiranda rusiszkoji importuota arbata firmos K. C. Popovo.

I visus miestus siunčiamz expressais.

Apart visoko krautuvėj da galima gauti koniaką ir kitokius vynus.

RUSSIAN - AMERICAN RECTIFYING COMPANY
100 RIVINGTON ST., NEW YORK.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveikslai tiktaie aliejinėmis farbomis ir pastelinais. Kas nori turėti savo didelį ir puiku portretą, te prisiuozcia man savo photographiją, kuri gali buti kad ir mažiukė, ant blokės ontraukta, bile aiszki. Drapanos gali buti permaintytos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunčiu be rėmu į kraijų. Mano dirbtuvėje turiu daugelį musz didvyriu portretu kaip tai: Vytauto, Adomo Mickevicziaus ir k. ant pardavimo.

Tauticziai! Nesiduokit save bile kokiam fuszeriui apgaudinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviskio, kuris yra tikras artistas ir juu tukstancziai lietuvių jo puikiais portretais puozsia savo namus.

Rasydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinia, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausia prekę. Esu utvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siunčiame pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susiznekėti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes primam pinigus į depositą bankos ir mo kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažian kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Prooklyn, N. Y.

Sekanczios knygos:

Istorija Seno ir Naujo Įstatymo 25c.
Dogmatas apie pragarą 15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.
Izsguldymas Lioretan. Litanijos 35c.
Juoku Knygelė 25c.
Paslapcziai Gyvojo Rožancz. 25c.
Socializmo ateitis, apysaka 40c.
Dvi Seerys, apysaka 40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 8997 Spring.

James J. McGinty

Laidotojas lavanu ir balsamavotojas prie
lietuviskos parapijos Brooklyne.

Laidoja
ant
visokių
Kapinių

Parsamdo karietas ant sžernu, veseliju
ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po

72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara dieną ir naktį.

Telephonas: 559 Williamsburgh.

Adresal Centralizsko komiteto Susilvnyjimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

Prezidentas: Kun. V. Kudyra, Box 46
Edwardsdale, Pa.

Vice-Prezidentas: J. Lauraitis, 94 No. Plum
All., Shenandoah, Pa.

Kasierius: K. Radzevicius, Shenandoah, Pa.
Sekretorius: J. Kasulaitis, 61 Church street,
Pittston, Pa.

Kasos globėjai: Kun. B. Zindzius, Elizabeth,
N. J.; J. Zemaitis, 305 So. Jardin str.,
Shenandoah, Pa.

Knygius: kun. M. Szedydis, St. Casimir's
Church, Pittston, Pa.

Dvasiazkas vadovas: kun. A. Kaupas, 14 The-
odore str., Scranton, Pa.

Augszciausias sudas: A. Daniseviczius, Ma-
hanoj City, Pa.; J. Lukszis, Mahanoj
City, Pa.; M. Motiejunas, Luzerne, Pa.;
J. Mekiaszius, Shenandoah, Pa.; J. Lopata,
Wilkes Barre, Pa.

ZVAIGZDES AGENTAI:

- I. Miluszaszkas, Forest City.
Stanislovas Potelunas, Plymouth, Pa.
Povylys Gaiztauskas, Mahanoj City, Pa.
24 7th Str., Mahanoj City, Pa.
L. K. Karalinas, Baltimore, Md.
525 Columbia ave., M. Schermis, Brooklyn, N. Y.
113 North 5th Str., Mikolas Miszkunas, Newark, N. J.
22 Hartford str., Newark, N. J.
J. Macniulaitis, Newark, N. J.
165 Ferry Str., Newark, N. J.
J. Rabikauskas, Brooklyn, N. Y.
64 So. 2nd str., A. Kozlovskis, Pittsburg, Pa.
788 Shelly str., J. Rikteraitis, Waterbury, Conn.
67 James str., S. P. Tananevicia, Chicago Ill.
384 So. Morgan st., P. Blauzdkiunas, New Philadelphia, Pa.
Box 12

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti
atgalios į tėvynę o ne-
turi pinigų, lai kreipesi prie mus. Mes
kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą
ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo
su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus
ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

Schneider Bro's Lietuvizki Kraucziai 296 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai
atliekami.

Geriausia vieta visame Brooklyne.

Galit su-ikalbėti lietuviszkai.

Dėl krauczių parduodam geriausios materijos
kuopigiausiai, nes perkam tiesiog iz fabriko.
Neužmirskit tikrajų vietą pas

Schneider Bro's 296 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau
BANKA

kurioje galite saugiai
sicit savopingus,
eipoggi izsamainau pi-
nigus visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompa-
niju ir gelešinkelio ti-
kietu. Szipkortes j ir
iz Europos.

Teipgi aiunxciu pi-
nigus i visas dalis

svieto ir izduodu vekselus ant visu didžiuju
miestu Europos.

Bankas Europoje,
Hamburgo: S. Jarmulowaki.
o Lu beck: S. Jarmulowaki & Co.

Stebetina progai!

Vaikams prie miszių sunkios
geriausio kaszmiro u
pikum pamusalu ut

\$3.50

Kamios 75c, \$1.00, \$1.75.
PŁOSZCZALAI \$16.00 ir da-
gians. Kunigiazkos sunkios
\$12.00 ir augszciaus. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszciau. Palto extra \$20.00
augszciau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St. New York.

"ZMIJECZNIK" AS

EGIUTERRO NO. 2

EGIUTERRO NO. 1

Jeigu turi REUMATIZMA,
GALVOS, SPRANDU, STRENU,
KAULU SKAUDEJIMUS —
teipgi jeigu akauda vidurius, turi nesveikas
kepenas arba kraujų užnuodytą — tuom laik
imk EGIUTERRO No. 1, nes szitas vaistas
yra kuonopasekingiausias nuo skaudėjimo
viduriu, lyg daug drugi, priepuoli ir gripa.
Trajaną teipgi gali ganti aptiekoje A. G.
Groblaucko, susidedanczia iz 3-devyneriu vi-
soku augalu ir žoliu. Ją pripazįsta kaipo ge-
riausią tarp visų kitų trandku.

Aptiekorius A. G. Groblauckas, kaipo se-
niai praktikuojantis savo apielinkėj, jau yra
zinomas tarp musu tautos Amerikoje, kuris
visada patar nauja atsakancaiz pas jį nusida-
vusiams ligoniams. Apart to, kaipo senas
tyrinštojas hgu, gerai jas jau pažis.

Taigi budamas negalėje arba teip kokiam
neramume, kreipkis prie jo.

Adreas:

A. G. GROBLEWSKAS
111 MAIN STR. PLYMOUTH, PA

Pulkiausias lietuviskas Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.
tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka, einant į miesta.

Tai pulkiausia ir szvariausia vieta del
sveteliu ir labai paranki del tu, kurie atkelaus
į Shenandoah, Pa. Apart visokių arieliu ir
alauz turi didelį zopostą pargabentu iz Euro-
pos visokiu vynu, cigaru, o teipogi prilaiko
visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvyne ir prieteliską rodą visame.
Yra tai vienatine ir pulkiausia vieta eielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus dangiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siun-
cziu piningus i visas dalis svieto.

LRBININKO BRANBUIG KAUTUVE

KOBRE,

85 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrbylės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didziausiam pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal matesne prekę ut mus ant
Grand st. padaryt.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sziortas visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užsėdyk pinigus ir su drutįk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y

„KATALIKAS“
Lietuviszkas sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.
Kasztuoja ant me-
tu \$2.00

Norinti uzsisraszyt,
turi adresuoti:
J. M. TANANEVICZE,
3244 So. Morgan st., Chicago, Ill

Tikrai gryna
altoriaus Vyna

GAUSITE PAS

Barnston Tea Co.

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

H. VENSKIŲ

Harmonia Hall

46 Avenue A

tarpe 3-cziuos ir 4 tos ulycios

New York.

GERU VYNU, LIKIERU,
ALAUŠ ir CIGARU.

DIDE SALE DEL SUSI-
RINKIMU ir SZVENCZIU.

BOLIU STALAS ir
BILIARDAS.

Naujausias Knogos:

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amziu krikščionystės, su paveikslėleis, prekė 20 centai.

Pirmutinis ballus — komedija viename akte (dėl teatro), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Ižu Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Szventosios“ Rossijos misijonieriai — labai užimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

SZV. KAZIMIERIUS, drama 3 aktuose — 10c.

EDGARAS, paraszyta kunigo Juodysziaus. Kožnas lietuvis tą knygą privalo turėti, nes joje gražus pamokiniamai ir iszaiskinimai sziediniui įvairiu priezistikėjimiskiu dalyku. Prekė \$1.00.

Saitą knygą galima gauti ir pas kun. Juodyszius, rasant ant szio antrazo: Rev. Dr. Juodyszius, rean Bay, Ronte 4, Wis.

Kožnas Sergantis i labai trumpa Laika gal pasveikt.

Jeigo kuris sergate, tai mes galim duot roda, raszik pas **Dr. E. G. DRAKE**, da-
ziuretoja ir primvedziu gydytoju

“National Medical Association,”

sanariu New Yorko ir Pensylvanios universitetu, kuris per 31 metų sunkiu darbu ir prak-
tika darodie kad nera tokiu ligu ar senu ar apleistu pripazintu už neizgydumas pas
vyrus, moteris ir vaikus katru jusiai negaletu izgydyt.

Nes yra negalimas daikta, kad viens gyditojas galetu visus silp-
numus tikrai žinoti ir juos izgydyt, del to **Dr. DRAKE** kožnai ligal
turi atskira gyditoja. Paciento silpnumo liga bus visiems gydito-
jams perstatyta. Kožnas silpnumas tokiu budu turi atskira sau gy-
dytoja, bet **Dr. E. G. DRAKE** su visais gydytojais visus silpnumus
paduotus laiszke iszbando ir kožnam rasztu užtikrina visiszkaiz izgy-
dyma.

Kožnas sergantis rasztu apturi užtikrimimą jog isz savo ligos
bus izgydytu. Sergantis kreipiantis i musu namu uzsimoką tik viena
syki, neadbodamas ant to, kiek laiko jis te turės gydytis.

Kad senas Medical Direktor **Dr. DRAKE** gal visiszkaiz ligą iz-
gydyti ir visada kožnam serganezem pagelbet, matyt isz raszto kur
Dr. DRAKE kožna diena gauna, isz tu pora kopiju talpinam, neturedamas wietos del
daugiau.

Johantown, Pa., 18 Janis 1905.

Gnodotinas Ponas Daktaras!

Kožnas kuris sergate, duodam
roda, neatidiekit diena nuo dien-
nos, tik tuojan raszikit pas Pona
Dr. Drake o jis i labai trumpa
czesa jums pagialbes.

Asz buvau sergantis kataru ir
galvos skaudėjimu, jusu medicina
mane izgyde, už ka jum labai
dekuji. Dieve duok jumi senibes
ir szczestii. Su gnudone

A. SLAVA,
101 24 Ave., Johantown Pa.

jeigo kuris sergate, tai nie atidekit diena nuo dienos bet nusiduokit laiszku ar
asabiszkaiz prie **NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION** o paaiszkinimus Lietuviszkoj
kalboj gausite, Wieno laiszko usztektnai, jeigu jame savo ligą prideranoziai apraszisit.
Raszzykit mums Lietuviszkaiz, ar kokia jus kalba norit.

VALANDOS PRIEMIMA: Kožna diena nuo 10 iki 1 val. ryte ir nuo 2-5 po pietu. Nedieliomis nuo 10 iki 1 val. ryte.
Gromatas medzilam ant szio antrazo siunsi:

Dr. E. G. DRAKE Viriausias gydytojas **National Medical Association**
34 WEST 26 STREET, NEW YORK.

Minesville, Pa., 22 Julis 1905.

Gnodotinas Ponas Drake,

Labai dieku Pons Daktare už
izgydyma. Nieks negalejo mane
pagialbet, jusu lekarstos slusta
man per expresa izgyde mane i
trumpa czesa.

Kad ne jusu medicina, asz
ne zinau, kas su manim szendie
but.

Su gnudone

PAUL REDZYEKI.

Box 140, Minesville, Pa.

Indianapolis, Ind., 17 Julis 1905.

Gnodotinas Ponas Dr. Drake,

Nieks ne gal apraszit to skausmo
kuri turėjau kauluose, asz potroli-
nau dank pingiu pas visokius Daktaru
uz dika, sirgau metus ir myslau
reikes man numirt. Iz gazetos asz
dosizenojan ape Pona Doktorą ir Jusu
Medical Association. Jusu medicina i
labai trumpa ir zesa mane pastate ant
koju, už ka jum labai grazei dieku. Asz
rekomendawoju i jusu instituta wies-
liem mano pazistamem ir prieteliam.

Su gnudone

JUW KANAY su familja.

Geriausias sztoras pirkimui savo reikalu.

"The Oldest and Most Reliable"
Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Vis tiek, ko jus pirkti norit, bile kokio daikto, naminiu reikmeniu, groceriu, drapanu del vyru, moteriu arba vaiku. Jus visuczes rasite czionai tobulą paskyrą ant žemiausių, kaip tik galima, prekių.

KRAYON PORTRETAL.

Mes apsiimam pagatavėti crayon portretą, didumo 16x20 colių, ant Card Board už 10 dol., ant Camas už 25 dol.

Atsineskit savo fotografiją ir duokit savo abrozų padarydinti. Jus nebusit priversti bile kokių tavorų pirkti, o atsiimsit tiktai savo crąjona.

Pasizierekit lange artista bedirbant.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIASIAS LAIKRASZTIS
FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garsiausiu musu rasztininku. — Prekė ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskirumknygos(viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir rasyti gromatoms toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

Adam Schulz Son

Karpetu, naminiu daiktu ir reikmeniu

parduodam ant lengvu issi-
derėjimu.

MES ISZREDYSIME
JUSU NAMA UŽ \$1.00
ANT NEDELIOS.

ADAM SCHULZ SON
267-271 GRAND STREET
szakine kupozystė
225 BROADWAY
BROOKLYN, N. Y.

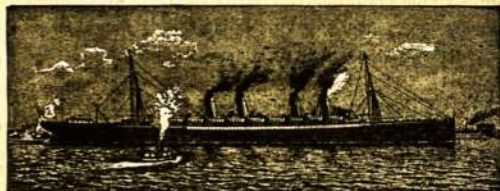
5%
atpiginam skalty-
jams szito laikras-
zcio, jeigu perkant
laikraszta parodo-
ma.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždeta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Silunciname pinigus į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainynu, kaipjo tai.
Maskolijus rublij, Vokietijos markų, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIUI:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$40.00, ant regulariszko \$34.00
" " " į Hamburgą ant Expreso \$34.00, ant regul. \$32.00
" " " į Antverpą \$34.00, ir į Rotterdamą \$37.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$43.80, ant regular. \$36.50
" Hamburgo " " " \$40.00 " " \$38.00
" Antverpo " " " \$38.50, isz Rotterdamo \$38.50.

Dabar silunciam pinigus tiesiog į namus.

100 rublijų už \$52.50	50 rublijų už \$26.50,	40 rublijų už \$21.25
80 " " " \$16.00	25 " " " \$18.88	20 " " " \$10.75
15 " " " \$9.18	10 " " " \$5.50	5 " " " \$ 2.88

Dėlei artenes žinlos rasyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyja.

Lietuviszka Aptieka

— ir —
Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus ap-
tiekos tavorus, teip pat parsiausdinta

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas uzsiemims.

Parsiausdintos tikros lietuviszkos Trajankos, 1 lt. 25c.,
10 lt. \$5.00
Ullrich'o Rheumatizmo gyduolė (Liniment)..... 50c.
Ullrich'o Skilvio Lazų..... 50c.
Ullrich'o galvos sraudėjimo pulverio,..... 3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrus yra musų Gnuisų (bambatiuru)
naikintojas (Roach killer), gaunamas vien pas mus vienatijas
daiktas, kurs ant vis isznaikins gnuisus, vartojamas visose
didiose hotelėse, gaspadosse etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po mafiau.

Musų pirkėjai pasidžiaugia visų smagumu, kurinos musu
paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand str. Brooklyn N Y

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH